

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 7 SEPTEMBER 2007

S.R. 464

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

T E G E N :

944 neerde, geboren te op , gepensio-
te , wonende ;

945 geboren te of , gepensioneerd,
, wonende te ;

beklaagden, niet-verschijnende, hebbende als raadsman
Mr , advocaat te ,

Notitienr. : VU 66.83.100535-01

Beklaagd van:

DE EERSTE EN DE TWEDE

Om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen *in stand te hebben gehouden* welke zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd nl. door op het terrein, gelegen te _____ in ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan de twee beklaagden

het instandhouden van een herbouwde schuur met bestemmingswijziging (van landbouwfunctie naar residentiële functie (garage)) ; de illegale constructie gelegen zijnde volgens het Gewestplan _____ in een **ruimtelijk kwetsbaar gebied** namelijk agrarisch landschappelijk waardevol gebied in de zin van artikel 146 lid 3 en 4 van bovenvermeld stedenbouwdecreet (ingevoerd in-gevolge artikel 7 decreet 4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003)

Te _____ ononderbroken in de periode gaande van 01.05.2000 tot 19.03.2007.

- - -
- -

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Mr _____ in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de beide beklaagden.

Nopens de strafvordering.

1. Beklaagden zijn de eigenaars van een pand, gedesaffecteerd landbouwbedrijf, te _____, _____ . Bij het pand stond een oude bouwvallige schuur.

Die oude bouwvallige schuur is gelegen in agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

Beklaagden verkregen op 26.08.1992 van het College van Burgemeester en Schepenen te _____ een machtiging getiteld 'toelating tot bouwen' voor het slopen van een bouwvallig gedeelte berging en het verlagen van een oud dak berging.

Na het bekomen van die machtiging werd evenwel door beklaagden gestart met de heropbouw van de schuur en werd die heropbouw gestaag voortgezet (zie foto's strafbundel) zodat een gebouw ontstond dat plaats bood aan een grote berging en twee garages.

Daaromtrent geïnterpelleerd verklaarde eerste beklagde op 13.12.2001 dat zij bij de aanvraag over het hoofd zagen dat zij ook voor de heropbouw een vergunning dienden te vragen.

Beklaagden dienden dan ook in het voorjaar van 2002 een aanvraag tot het bekomen van een (regularisatie) vergunning voor het afbreken en heropbouwen van een landgebouw met verkleining in. Op 20.03.2003 werd hun die vergunning geweigerd door het College van Burgemeester en Schepenen te . Beklaagden tekenden beroep aan bij de Bestendige Deputatie van de provincie en op 25.09.2003 werd door voormelde instantie een vergunning afgeleverd. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tekende echter beroep aan. Op 27.05.2005 werd het besluit van de Bestendige Deputatie door de Minister van Ruimtelijke Ordening vernietigd. Er werd kennelijk geen procedure ingesteld bij de Raad van State.

Beklaagden worden dan ook geacht nooit over een vergunning te hebben beschikt voor de heropbouw van de schuur tot een grote berging met twee garages. Overigens ligt de constructie in agrarisch landenschappelijk waardevol gebied. Dergelijk gebied is een agrarisch gebied met bijzondere waarde in de zin van art. 146,4° lid van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (Cass., 22 februari 2005, nr. P.04.1346.N).

Wat betreft het verzoek van beklagden tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Overwegende dat de algemene voorwaarden in hoofde van beklagden vervuld zijn om te genieten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, namelijk:

- zij hebben nog geen veroordeling opgelopen tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden;
- de feiten hen ten laste gelegd zijn niet van die aard dat hen een straf dient opgelegd van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf;
- de feiten hen ten laste gelegd zijn bewezen;
- beklagden hebben hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en hun raadsman tekende daartoe op het zittingsblad;

2. Beklaagden beschikken over een blanco-strafregister. Gelet op dat gegeven en het gevaar voor sociale declassering kan hen de gunst van de opschorting verleend worden.

Nopens de herstellvordering.

De rechtbank spreekt de wettig gevorderde herstellvordering uit en beveelt overeenkomstig art. 149, par. 1 van het decreet de ruimtelijke ordening, de uitvoering van ambtswege binnen een termijn van zes maanden. Ook de gevorderde dwangsom wordt toegekend.

Gezien artikelen : 66, 100 van het Strafwetboek;
1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen *in stand te hebben gehouden* welke zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd
146 lid 3 en 4 van bovenvermeld stedenbouwdecreet (ingevoerd in-gevolge artikel 7 decreet 4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003)
art. 3, 5 en 6 wet 29.06.1964 gewijz. tot op heden,
art. 28 en 29 w. 1.8.1985;
art. 1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden,
art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 34, 35, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
art. 162, 182, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart de verdenking in hoofde van de beide beklaagden

en = -bewezen.

Verleent hen de gunst van de GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van veroordeling voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden.

en veroordeelt hen solidair tot de kosten, berekend en vastgesteld samen op achttien euro en vijfentachtig cent , meer elk een vergoeding van achtentwintig euro en vierentachtig cent.

Beveelt dat de beklaagden de plaats in de oorspronkelijke staat, dit impliceert:

- slopen van het wederrechtelijk opgerichte gebouw, inclusief fundering en aangebrachte leidingen,
- verwijderen van het gesloopte materiaal van het terrein naar een daarvoor geschikt terrein,

zullen herstellen binnen de zes maanden, die een aanvang zullen nemen op de achtste dag na betekening van onderhavig vonnis, dit onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag.

Bij gebreke hieraan te voldoen, machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur over te gaan tot herstel op kosten van beklagden die zullen verplicht worden alle uitvoeringskosten terug te betalen op kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de Beslagrechter (cfr. art. 153 decreet betreffende de ruimtelijke ordening).

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op zeven september tweeduizend en zeven, alwaar aanwezig waren :

, Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
, Substituut-Procureur des Konings en Grif-
fier.